VÍVÁS INTERJÚ

Teljességre törekszik

SZILÁGYI ÁRON AZON DOLGOZIK, hogy arra a szintre emelje a teljesítményét, amely a három évvel ezelőtti olimpián is jellemezte

Végigtekintve a kvalifikációs sorozat eddigi eredményein, mennyire elégedett önmagával?
Úgy gondolom, hogy a hét versenyen, három Grand Prix-n és négy világkupán szerzett négy érem nem rossz eredmény – mondta Szilágyi Áron olimpiai bajnok kardvívó. – Ezzel együtt nem lehetek maradéktalanul elégedett, miután háromszor is előfordult, hogy egy viadalon idő előtt búcsúztam, ráadásul a ranglistán nálam jóval hátrébb sorolt versenyzőtől kaptam ki.

Mondhatjuk, hogy az utóbbi időben hullámzó volt a teljesítménye?
Igen, ez a legjobb szó rá. Sokat dolgozunk azon, hogy arra a szintre emeljük a vívásomat, amilyen a londoni olimpián és az elmúlt két évben jellemezte. Ehhez az kell, hogy mind fizikailag, mind mentálisan tökéletes állapotban legyek. Idén ezt még nem sikerült elérnem.

Azért voltak biztató jelek...
Május elején a madridi versenyen egyéniben nem állt össze a dolog, de csapatban végre már jól ment a vívás, és a dobogó felső fokára állhattunk.

Az elmúlt hétvégi moszkvai Grand Prix-n szerzett bronzéremmel sikerült újabb lépést tennie a riói olimpia felé vezető úton?
Azért még nem kezdtem el nézegetni a riói repülőjáratokat... A bronzéremmel én nem vagyok elégedett, maradjunk annyiban, van bennem hiányérzet.

Amennyiben?
Ez a mentális állapotomban keresendő. A lényeg, hogy sikerült megfogalmaznom a problémát, a felismerés fontos lépés volt ahhoz, hogy elinduljunk a megfelelő úton, és korrigáljuk, amit szükséges. Nagy segítségemre van ebben a sportpszichológusom.

Ezek szerint az előttünk álló – az olimpiai kvalifikáció szempontjából kulcsfontosságú – Európa- és világbajnokságra a mentális felkészülésre helyezi a hangsúlyt?
Én nem választanám el élesen a mentális és a fizikai felkészülést. A kettőnek együtt kell működnie, összhangban kell lennie, különben elmaradnak a várt eredmények. De valóban gyakran előfordul, hogy a végén minden nüánszokon, a lélektani tényezőkön múlik. Dolgozom azon, hogy ezek a momentumok az én javamra döntsenek. Van, amikor sikerül, de van úgy – mint legutóbb Moszkvában –, hogy nem.

Milyen fegyverrel készül egy kiforrott, olimpiai bajnok versenyző az Európa-bajnokságra? Lehetséges még a repertoárján bővíteni?
Nemcsak lehet, hanem kell is. Ha ugyanazt vívnám, mint kétezer-tizenkettőben, Londonban, az ellenfelek alaposan elemeztek volna, és nem tudnék újabb eredményeket elérni. Viszont ez a bővítés, megújulás a legnehezebb feladatok egyike. Kellenek az impulzusok, fejlesztgetni, javítgatni kell egyes elemeket. Új akciókat kell belevinnem a vívásomba, másfajta előkészítést, ritmust kell találnom. A következő másfél év legfontosabb feladata és szakmai kihívása számomra az, hogy ne ragadjak bele egyfajta vívásba, meg tudjak újulni.

Visszatérve a közelebbi célhoz: feltehetően nem szükséges extra motivációt keresnie, hogy az olimpia előtti évben, a kvalifikációs sorozatban szerezze meg pályafutása első Eb-aranyát, teljessé téve ezzel éremkollekcióját...
Nehéz erre az Eb-re önmagában tekinteni, és azt mondani, hogy most csak a kontinensbajnokságra készülök. Egy hónappal később ugyanis már világbajnokságon szerepelünk, s ott vannak a rendszerben a világkupa- és a Grand Prix-versenyek is. Persze most igyekszem maximálisan tudatosítani magamban, hogy ez rendkívül fontos Eb lesz, amelyen természetesen nagyon szeretnék nyerni. Aranyesélyekről azonban egy Európa-bajnoksággal kapcsolatban nehéz beszélni, hiszen hagyományosan erős a mezőny. Ráadásul az Eb-n nincsenek kiemelt versenyzők, selejtezőt kell vívni. És könnyen előfordulhat, hogy a harminckettő között két világklasszis áll egymással szemben...

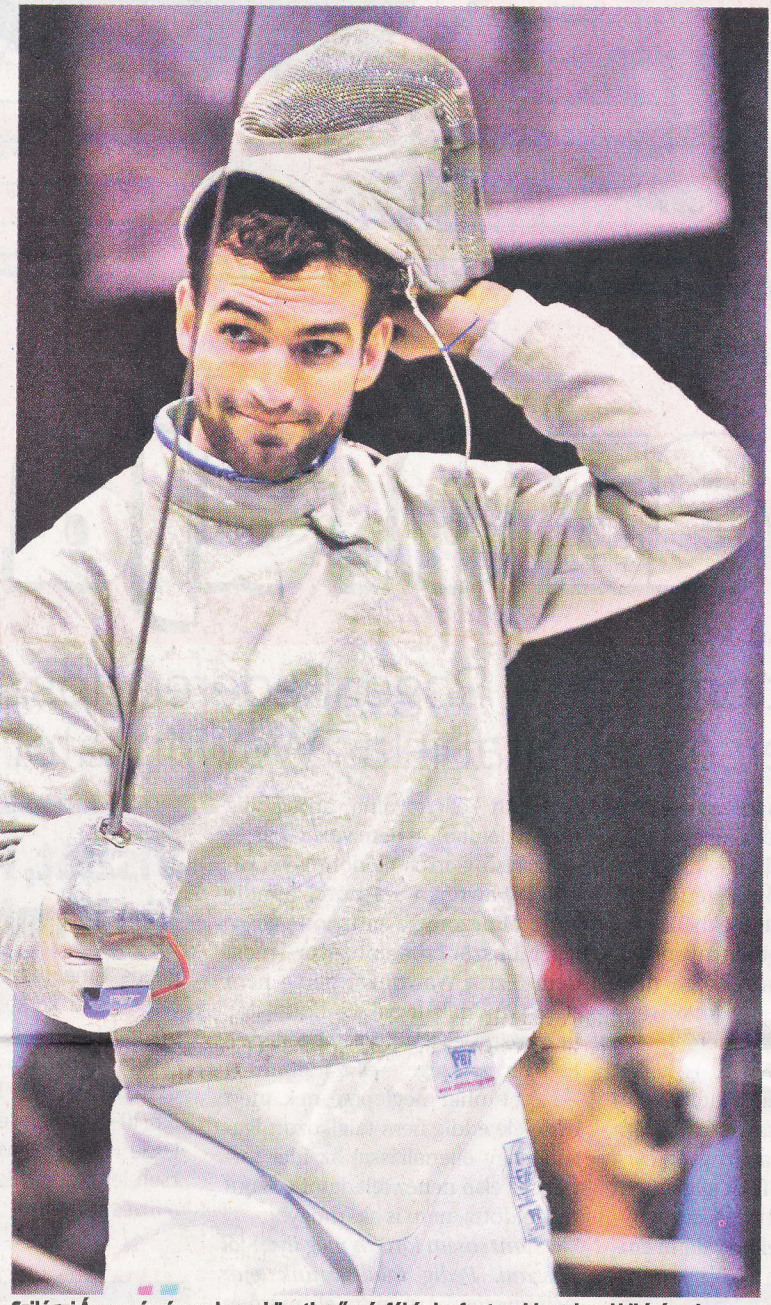

Szilágyi Áron számára az lesz a következő másfél év legfontosabb szakmai kihívása, hogy ne ragadjon bele egyfajta vívásba és meg tudjon újulni FOTÓ: M. SCHMIDT JÁNOS

ÉRTÉKES SIKEREK

UDVARHELYI GÁBOR
szövetségi kapitány

„Szilágyi Áron az elmúlt hetek két kiemelkedő eredményének is tevékeny részese volt. Májusban, Madridban a kardcsapat tagjaként aranyérmet, az egyéni kvalifikáció szempontjából rendkívül fontos moszkvai Grand Prix-n pedig értékes bronzérmet szerzett."

Profi háttér, fegyelem, sportszerűség

Kedden tartották meg a június 5. és 11. között a montreux-i Európa-bajnokságon szereplő vívóküldöttség elutazás előtti, hivatalos fotózással egybekötött csapatértekezletét. Svájcba népes, 56 tagú delegáció utazik, amelynek tagjai között sport- és gyógymasszőrök, pszichológusok és fizioterapeuta is van – ők biztosítják a versenyzők számára a professzionális egészségügyi és a regenerálódást segítő hátteret a kulcsfontosságú versenyen. A vívók kényelmét növeli, hogy a festői városkában két egymáshoz közel található szállodában laknak majd a küldöttség tagjai, és mindkét szálláshelytől néhány perces gyaloglásra van csak az impozáns versenyhelyszín.

A csapatértekezleten a szakmai munkát irányító szövetségi kapitány, Udvarhelyi Gábor arra kérte a sportolókat, hogy mindenki tudásához mérten tegye meg a tőle telhetőt a minél eredményesebb szereplés érdekében, és azzal az intelemmel indította útjára a delegációt, hogy jellemezze pontosság, fegyelem és sportszerűség a magyar csapatot.